Lumi és a nyom a hóban

Mikulás mese ovisoknak: reggelre nyomok vannak a hóban, és senki nem tudja, kié.

Mikulás reggelén Lumi arra ébredt, hogy odakint világosabb volt a szokásosnál. Éjjel esett a hó, és a kert egyetlen nagy, sima fehérség lett. Még a kispad támlája is fehér sapkát kapott.

Az ablak alatt viszont nyomok sötétlettek. Nagy, mély csizmanyomok, egymás után, egyenesen a kerítéstől az ablakpárkányig, aztán vissza.

Lumi kiszaladt, és odaállt a legelső nyom mellé. A saját talpa háromszor is belefért.

Hamar odagyűltek a pajtásai, és mindenki mást mondott. Az egyik szerint meg kellene mérni, a másik szerint azonnal utána kellene futni. A harmadik azt hajtogatta, hogy siessenek, mielőtt a szél behordja hóval.

„Én megvárom", mondta Lumi. „Estig úgysem derül ki, ki járt itt. De addig végigmehetünk a nyomokon."

Elindultak a nyomok mentén. A kerítésnél a nyom kilépett a kertből, aztán a fenyők között kanyargott tovább, be az erdőbe. Az ágakon vastagon ült a hó, és minden lépésüknél lepergett belőle egy kevés.

Az erdő szélén megálltak. Ott a nagy nyomok mellett egy másik, sokkal kisebb nyomsor is futott, aprók és szaporák, mint a gyöngyszemek. A kettő végig egymás mellett haladt, és néha összeért.

„Valaki vele ment”, mondta a legkisebb pajtás.

„Úgy látszik”, felelte Lumi. „És egyikük sem sietett.”

A nyomok egy odvas fatörzsnél értek véget. A tövénél, a hóban, egy apró piros gyapjúzokni feküdt, benne három mogyoró és egy szem dió. A zokni orra kilátszott a hó alól, és a piros gyapjún megcsillant a délelőtti fény.

Lumi fölé hajolt, de nem vette fel. A keze megállt a levegőben, aztán leült mellé a hóba. „Ez nem a miénk”, mondta. „Valakinek ide hozták.”

Estére a zokni eltűnt, és a kis nyomsor a fa körül összevissza taposta a havat. Aznap éjjel Lumi ablaka alá is odakerült egy zokni, és dió volt benne. Lumi a tenyerébe fogta: hideg volt és nehéz, és sokáig nem tette le.

Azóta a völgyben Mikulás reggelén mindenki kifut megnézni a nyomokat. Megállnak mellettük, számolnak, és estig nem nyúlnak semmihez.

Vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Mit gondolsz, kié volt a kis nyomsor a nagy csizmanyomok mellett?
2. Nehéz kivárni valamit, ami este lesz meg? Neked mi segít?
3. Volt már, hogy találtatok valamit, ami nem a tiétek volt? Mit csináltatok vele?